

๓๔

อย่าหวังให้ใครอุทิศบุญไปให้

เราอย่าไปหวังให้ผู้ที่มิมีชีวิตอยู่เขาทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้เลย ให้คิดว่า ถ้าเขาทำให้ นั่นเป็นผลพลอยได้ เพราะผู้ที่อยู่ในโลกมักจะ ถูกหล่อหลอมด้วยเรื่องราวที่ให้ช้องอยู่กับโลก ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง วิชชาของชีวิตไม่มี มีแต่วิชาหาเลี้ยงชีพเท่านั้น เพราะฉะนั้นเขาจะ รู้เรื่องการทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้นั้น อย่าพึงหวัง

แม้เราเองก็เถอะ ก่อนที่จะมารู้เรื่องราวความจริงของชีวิต
ก่อนนี้เรายังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องในปรโลก ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษของ
เราละโลกไปแล้ว เรายังไม่ค่อยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ท่านเลย
ปีหนึ่งก็อาจจะทำกันครั้งหนึ่ง โดยอ้างว่า ไม่มีเวลา จะต้องทำมาหากิน
ต้องทำมาค้าขาย ต้องเลี้ยงลูก เลี้ยงครอบครัวบ้าง อ้างกันไปอย่างนั้น
หรือบางทีก็เพราะความไม่รู้จริง ๆ

ชีวิตในปรโลก เป็นอยู่ได้ด้วยบุญ ด้วยบาป ด้วยตัวของเราเอง
อตตา หิ อตตโน นาโถ คือ เราต้องพึ่งตัวเองด้วยการสั่งสมบุญทั้ง
ทาน ศีล ภาวนาให้มาก ๆ ด้วยตัวเองตอนที่มีชีวิตอยู่

๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕